

慧
啟
文
集

HUỆ KHẢI

CÁI ĐẸP
THEO MỸ HỌC CAO ĐÀI
BEAUTY IN TERMS OF
THE CAODAI AESTHETICS

ISBN: 978-604-89-1331-1

Sách ấn tống. Không bán.
Not for sale.

NHÀ XUẤT BẢN HỒNG ĐỨC

CÁI ĐẸP THEO MỸ HỌC CAO ĐÀI
BEAUTY IN TERMS OF
THE CAODAI AESTHETICS

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ
Chương Trình Chung Tay Ấn Tống Kinh Sách Đại Đạo

CÁI ĐẸP THEO MỸ HỌC CAO ĐÀI
BEAUTY IN TERMS OF THE CAODAI AESTHETICS

Tác giả: **HUỆ KHẢI**

HỘI LUẬT GIA VIỆT NAM
NHÀ XUẤT BẢN HỒNG ĐỨC

65 Tràng Thi, quận Hoàn Kiếm, Hà Nội
Điện thư: *nhaxuatbanhongduc@yahoo.com*
Điện thoại: 04.39260024 – Fax: 04.39260031

Chịu trách nhiệm xuất bản: Giám đốc Bùi Việt Bắc
Chịu trách nhiệm nội dung: Tổng biên tập Lý Bá Toàn
Biên tập: Phan Thị Ngọc Minh

Ảnh bìa 1: Gabriel Gobron (1895-1941)

Bìa 4: Huệ Khải văn tập 慧啓文集 – *Thư pháp:* Trương Lộ 張路

Trình bày bìa: Lê Anh Thư

Sửa bản in: Tú Đoàn – *Kỹ thuật:* Nghệ Dũ Lan

Đối tác xuất bản: Lê Anh Dũng

Quyển **112.1** trong *Chương Trình Chung Tay*
Ấn Tống Kinh Sách Đại Đạo – SÁCH KHÔNG BÁN.

Issue No **112.1** by the *Programme of Joining Hands*
for Free Caodai Publications – NOT FOR SALE.

In 3.000 (ba ngàn) bản, khổ 14,5x20,5cm, tại XN In FAHASA
774 Trường Chinh, phường 15, quận Tân Bình, TpHCM.

Điện thoại: (08) 38153971 – Fax: (08) 38153297

Số XNKHXB: 3502-2017/CXBIPH/23-77/HĐ

Số QĐXB của NXB: 208/QĐ-NXBHĐ, cấp ngày 13-10-2017.

In xong và nộp lưu chiểu năm 2017.

Mã số sách tiêu chuẩn quốc tế (ISBN): 978-604-89-1331-1

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ

Chương Trình Chung Tay Ấn Tổng Kinh Sách Đại Đạo

*The Programme of Joining Hands
for Free Caodai Publications*

HUỆ KHẢI

(Dũ Lan LÊ ANH DŨNG)

CÁI ĐẸP THEO MỸ HỌC CAO ĐÀI BEAUTY IN TERMS OF THE CAODAI AESTHETICS

In lần thứ nhất / First edition

Nhà xuất bản **HỒNG ĐỨC**

Hà Nội 2017

Huệ Khải, ký họa bút chì / pencil sketch by Bửu Long

Ấn tống lần thứ nhất ba ngàn quyển do
hiền tử **THỦY NHƯ HƯƠNG**
môn sanh Chiếu Minh Long Vân Đàn, Mỹ Tho
công quả **11.500.000 đồng** (đợt 84, trích đợt 88).

Kính thành hồi hướng cứu huyền thất tổ,
cầu nguyện quốc thái dân an,
đạo pháp trường lưu, chánh giáo hồng dương,
Đại Đạo Cao Đài quy nguyên thống nhất,
vạn linh thức tỉnh hồi đầu, đồng đăng bỉ ngạn.

ĐÔI LỜI THA THIẾT

Quý vị vui lòng **KHÔNG photocopy, KHÔNG mua bán** bất kỳ kinh sách nào do *Chương Trình Chung Tay Ấn Tống Kinh Sách Đại Đạo* thực hiện. Trân trọng kính mời quý vị liên hệ các điểm phát hành của chúng tôi tại các tỉnh, thành, quận, huyện, xã để thỉnh các ấn phẩm chánh thức (kính biểu).

Kinh sách được ấn tống để kính biểu rộng rãi là nhờ có biết bao tấm lòng vàng của hàng hàng lớp lớp đạo tâm gần xa gởi gắm. Để không phụ lòng các bậc Mạnh Thường Quân ấy, xin quý vị trân trọng giữ gìn kinh sách để truyền trao cho đúng người thật tâm tìm tu, học đạo. Chúng tôi chân thành biết ơn sự thấu hiểu, đồng cảm, và hợp tác chặt chẽ của quý vị. **(BAN ẤN TỐNG)**

NỘI DUNG / CONTENTS CÁI ĐẸP THEO MỸ HỌC CAO ĐÀI

Giao cảm	7
1. Một khái niệm đơn giản về mỹ học	8
2. Có mỹ học Cao Đài thật không?	8
3. Định nghĩa “tu hành” theo mỹ học Cao Đài	9
4. Cái đẹp của cá nhân	11
5. Cái đẹp của cộng đồng	14
Sách song ngữ đọc thêm để hiểu đạo Cao Đài	32

Ảnh bìa: Mượn của Gabriel Gobron (1895-1941),
Le Caodaïsme en Images. Paris: Dervy 1949.

BEAUTY IN TERMS OF THE CAODAI AESTHETICS

Foreword	20
1. A simple concept of aesthetics	21
2. Is there really the Caodai aesthetics?	22
3. “Self-cultivation” as defined by the Caodai aesthetics	22
4. The individual’s beauty	24
5. The community’s beauty	29
For further reading	32

Front cover photo: By Gabriel Gobron (1895-1941),
Le Caodaïsme en Images. Paris: Dervy 1949.

© 2017 All rights reserved
Huệ Khải (Dũ Lan Lê Anh Dũng)

GIAO CẢM

Tiếp nối *Tâm Lý Người Đạo Cao Đài*, tôi ấn tổng tập sách mỏng manh này để thêm một đóng góp nhỏ bé mà đầy thiện chí nhằm xây dựng bước đầu tủ sách liên ngành dùng làm tài liệu tham khảo tạm thời, nhất là khi Học Viện của Hội Thánh Truyền Giáo Cao Đài đã thành lập ở thành phố Đà Nẵng và đang nỗ lực đưa vào giảng dạy một vài môn học đặc thù như triết học Cao Đài, Anh ngữ ứng dụng cho nghiên cứu Cao Đài, v.v... trong lúc thư tịch Cao Đài về các lãnh vực hàn lâm này dường như hầy còn quá đổi khiêm tốn.

Tôi chân thành bày tỏ lời cảm ơn sâu sắc đến thầy Tú Đoàn, một bạn đồng nghiệp tinh tế, giúp tôi đọc lại bản thảo tiếng Anh và điều chỉnh giùm chữ nghĩa.

Tôi hết lòng biết ơn quý vị mạnh thường quân đáng kính đã ủng hộ Chương Trình Chung Tay Ấn Tống Kinh Sách Đại Đạo, nhờ vậy hàng ngàn bản in này được đến tay quý đạo hữu.

Con cầu xin Thầy ban ơn lành đến quý ân nhân của con, và cứu huyền thất tổ những vị con mãi mang ơn.

Nam mô Cao Đài Tiên Ông Đại Bồ Tát Ma Ha Tát.

HUỆ KHẢI

Trung Thu 2017

CÁI ĐẸP THEO MỸ HỌC CAO ĐÀI

1. Một khái niệm đơn giản về mỹ học

Trong mấy thế kỷ trước Công Nguyên, bản thảo các triết gia Hy Lạp lỗi lạc như Pythagoras, Heraclitus, Socrates, Democritus, Plato, và Aristotle, v.v... đã bàn về “cái đẹp”. Về sau, tư tưởng các triết gia ấy dần dần khơi nguồn cho việc hình thành những nguyên lý ban sơ về cái đẹp, nhưng thoát kỳ thủy chưa có thuật ngữ “mỹ học”.

Đến thế kỷ 18 thuật ngữ mỹ học xuất hiện và mỹ học trở thành một ngành triết học chuyên tìm tòi bản chất và cách biểu hiện cái đẹp cũng như những cách tiếp cận cái đẹp. Sự nghiên cứu mỹ học thời nay rất phong phú, và có nhiều ý nghĩa đối với sinh hoạt con người. Mỹ học dường như có mặt ở mọi lĩnh vực, đến nỗi có những điều người ta hay bàn bạc với nhau mà không ngờ chúng đều liên quan tới mỹ học. Cho nên đừng lạ rằng nhiều chủ đề xưa nay thuyết giảng trong các cộng đồng Cao Đài thường chỉ cho là giáo lý, nhưng thật ra đấy cũng là một phần của mỹ học Cao Đài.

2. Có mỹ học Cao Đài thật không?

Giáo lý Cao Đài có sẵn những thuộc tính thuộc về triết

học. Do đó, dĩ nhiên có triết học Cao Đài, và trong triết học Cao Đài tất nhiên bao hàm mỹ học Cao Đài. Vấn đề gay go là tất cả những gì liên hệ đều chưa được khám phá và khai thác đủ đầy, nên chưa được phát triển để thành hệ thống xứng danh là triết học hay mỹ học Cao Đài. Đây là hệ quả đương nhiên của một nền đạo hầy còn quá mới mẻ mà lại sớm phân ly rời rạc.

3. Định nghĩa “tu hành” theo mỹ học Cao Đài

Mỹ học không chỉ nghiên cứu về cái đẹp; tuy nhiên, bài viết này chỉ tập trung vào cái đẹp, căn cứ trên các thánh ngôn có thể xem là phản ánh quan điểm mỹ học Cao Đài.

Đạo Cao Đài dạy con người biết tu hành. Nguyên nghĩa chữ tu là sửa chữa cho tốt đẹp hơn; như vậy hàm ngụ cái đẹp trong đó. Tu hành còn được định nghĩa là hoàn thiện hóa bản thân, hay hơn thế nữa là thánh hóa bản thân. Theo ý nghĩa sau, cái đẹp được phát huy tối đa.

Giáo lý Cao Đài xác định rằng con người (tiểu linh quang) vốn có nguồn gốc từ Thượng Đế (Đại Linh Quang). Thế thì Thượng Đế và con người có cùng bản thể, đó là “linh quang” (ánh sáng thiên liêng). Trong một đàn cơ tại Thiên Lý Đàn (quận 3, Sài Gòn) ngày 04-02-1966, Đức Cao Đài Thượng Đế dạy:

*Con là một thiên liêng tại thế,
Cùng với Thầy đồng thể linh quang.*

Là ánh sáng thiên liêng (tức đồng thể với Thượng Đế) không có nghĩa con người đã hoàn thiện, hoàn mỹ cả rồi. Vậy, nói theo ngôn ngữ mỹ học, tu hành là trau dồi cái đẹp hàm tàng ở con người trong cuộc sống hàng ngày cả về mặt nhân sinh và tâm linh. Khi cái đẹp được phát huy thành công tốt bậc, con người trở thành bất tử với mỹ hiệu là Tiên là Phật, v.v... Kết quả phát huy thành công tốt bậc cái đẹp nơi con người còn được giáo lý Cao Đài gọi là “phối Thiên” (hiệp cùng Trời).

Trên đây nói rằng tu hành là trau dồi cái đẹp ở con người trong cuộc sống hàng ngày cả về mặt nhân sinh và tâm linh. Như vậy cái đẹp được phát huy theo hai chiều hướng: hướng nội hay tâm linh, và hướng ngoại hay nhân sinh. Chiều hướng thứ nhất không gì khác hơn là nghĩa vụ hay bốn phận của mỗi cá nhân đối với chính bản thân. Chiều hướng thứ hai bao hàm những nghĩa vụ hay bốn phận của mỗi cá nhân đối với gia đình, xã hội, quốc gia, và thế gian.

Rõ ràng, cái đẹp được tìm kiếm, xây dựng theo mỹ học Cao Đài không phải là cái đẹp trừu tượng, chung chung. Trái lại, mỹ học Cao Đài giúp con người đi tìm và đạt được cái đẹp thông qua những hoạt động thực tiễn trong cuộc sống và cái đẹp ấy được minh chứng bằng chính cuộc sống thường nhật của mỗi người trong các mối tương quan giữa cá nhân và cộng đồng. Cộng đồng ấy gần gũi nhất chính là gia đình, rồi mở rộng ra lần lượt là xã hội, đất nước, thế gian. Cái đẹp của người tu đạt

đạo là làm sao hài hòa được cái riêng với cái chung hay cá nhân với cộng đồng.

4. Cái đẹp của cá nhân

Giáo lý Cao Đài giúp mỗi người những nguyên tắc tu thân, tức là xây dựng cái đẹp cho cá nhân mình. Khi cá nhân được tốt đẹp rồi thì cái đẹp ấy sẽ ảnh hưởng tích cực đến cộng đồng chung quanh. Trong một đàn cơ tại thánh tịnh Ngọc Minh Đài (quận 4, Sài Gòn) ngày 13-6-1970, cái đẹp từ cá nhân tác động sang cộng đồng được Đức Đại Tiên Lê Văn Duyệt diễn tả như sau:

*Tu cá nhân phong trào biến đổi,
Người nên rồi xã hội cũng nên.*

Thực vậy, một cộng đồng tốt đẹp phải được cấu thành từ những cá nhân đẹp tốt. Trong một đàn cơ tại Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam (quận 1, Sài Gòn) ngày 18-11-1971, Đức Phạm Hộ Pháp nhắc nhở:

“Các em nhớ rằng một phần tử của đất nước là một quan trọng ở tương lai. Nếu phần tử ấy xấu hoặc tốt, nên hoặc hư, thì tương lai nước non dân tộc sẽ do ảnh hưởng đó.”

Mỹ học Cao Đài không tán thành cái đẹp riêng lẻ. Điều này hàm ngụ trong cụm từ “tu thân hành đạo” và “hành đạo độ đời”, v.v... vốn được nhắc nhở rất nhiều trong giáo lý Cao Đài.

Hai cụm từ vừa dẫn trên có thể dùng để đính chính sự

ngộ nhận rằng người đi tu là thiếu trách nhiệm với cộng đồng, là xao lãng nghĩa vụ với đất nước. “Hành đạo” theo giáo lý Cao Đài là nhận lãnh trách nhiệm với cộng đồng. Trong đàn cơ tại Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam ngày 24-3-1972, Đức Minh Đức Đạo Nhơn làm sáng tỏ ý nghĩa chân chính của hai chữ “hành đạo” như sau:

“Đừng ai tưởng rằng mình hành đạo là để tu thân mà thôi, nếu tu được thì tốt riêng cho mình, không tu được thì cũng chẳng làm hại chi ai. Nếu tưởng vậy là sai lầm. Hành đạo đâu chỉ đóng khung trong thánh thất, thánh đường, chùa chiền, am tự. Hành đạo là xây dựng cả một thể hệ và những thể hệ tiếp nối mãi mãi. Hành đạo là gieo giống lành cho đất nước, cho dân tộc đó vậy.”

Như thế, cái đẹp đúng nghĩa của người tu hành chọn chánh là cái đẹp vị tha, xuất phát từ tâm hồn quảng đại có lý tưởng phụng sự. Trong một đàn cơ tại thánh tịnh Ngọc Minh Đài ngày 05-4-1965, để giúp con người biết vươn lên khỏi cái đẹp vị kỷ, Đức Đại Tiên Lê Văn Duyệt dạy:

*Bầu vũ trụ có dân có nước,
Chẳng riêng mình hưởng phước hưởng duyên.*

Một kẻ bạc bẽo với gia đình, tổ tiên thì ai dám tin rằng hẳn thật lòng thương yêu đồng bào, tổ quốc? Cho nên, xây dựng cái đẹp cho bản thân thì đừng quên cội nguồn gần gũi nhất của mình là gia đình, tổ tiên. Trong một đàn

cơ tại thánh tịnh Ngọc Minh Đài ngày 29-6-1974, Đức Đại Tiên Lê Văn Duyệt dạy:

*Ơn dân chớ phụ ơn nguồn gốc,
Nghĩa nước đừng quên nghĩa tổ tiên.*

Nói như vậy không có nghĩa đem gia đình, tổ tiên hay quốc gia, dân tộc làm trung tâm cho mọi hoạt động. Theo giáo lý Cao Đài, con người hãy biết vươn tới thế giới bao la, nhân loại muôn màu. Trong một đàn cơ tại Trước Lâm Thánh Đức Thiên Điện (nay thuộc thành phố Vĩnh Long) ngày 02-5-1971, Đức Thánh Phan Thanh Giản ví tất cả mọi sắc tóc màu da như trăm nghìn cánh hoa muôn vẻ cùng xuất phát từ một cội cành duy nhất (Thượng Đế): *“Vạn đóa hoa thơm một cội cành”*, và sau đó Ngài dạy con người hãy biết hòa hài giữa đất nước và thế giới, đồng bào và đồng loại:

*Tình non đi với tình non loại,
Nghĩa nước chung nguồn nghĩa chúng sinh.*

Trong một đàn cơ tại thánh tịnh Ngọc Minh Đài ngày 11-02-1973, cái đẹp tuyệt trần của người hành đạo chơn chánh được Đức Đại Tiên Lê Văn Duyệt diễn tả như sau:

“Một cuộc đời đáng sống khi hướng ngoại thì lo giúp thế độ đời, lúc trở về tâm nội thì trau dồi đức hạnh, tu đức tu công, mưu cầu ích chúng lợi dân, xây dựng nếp sống hiệp hòa trong thiên hạ.”

Để được một đời sống đạo đức như thế, lòng người phải vô kỷ, vô công. Trong một đàn cơ tại thánh tịnh Ngọc Minh Đài ngày 16-6-1967, Đức Lê Đại Tiên Lê Văn Duyệt khuyên:

“Phải xem mình như hạt bụi lưng trời, xem thiên hạ như bể rộng bao la.”

Để đạt được cái đẹp vị tha và vô kỷ, con người cần một thái độ đúng đắn. Trong một đàn cơ tại thánh tịnh Ngọc Minh Đài ngày 01-12-1967, Đức Cao Triều Phát dạy về thái độ đó như sau:

“Xem mọi người là mình, mình là mọi người, không phân biệt.”

Tiếp theo thái độ đúng đắn đó, cần có hành vi đúng đắn. Trong cùng đàn cơ nói trên, Đức Cao Triều Phát dạy:

“Thương người, hoàn hảo hóa người. Thương ta, hoàn hảo ta.”

Hai câu thánh ngôn ngắn gọn này hàm chứa cả cái đẹp của cá nhân và cái đẹp của cộng đồng.

“Thương người, hoàn hảo hóa người” tức là xây dựng cái đẹp của cộng đồng.

“Thương ta, hoàn hảo ta” tức là xây dựng cái đẹp của cá nhân.

5. Cái đẹp của cộng đồng

Cái đẹp của cá nhân và cái đẹp của cộng đồng có tác động qua lại. Không có những cá nhân tốt thì không cấu thành một cộng đồng tốt. Nếu chỉ có một cá nhân tốt trong một cộng đồng xấu thì tình trạng đó chẳng khác gì một sợi chỉ đẹp đem thêu vào mảnh vải bẩn. Ngược lại, nếu cả cộng đồng tốt mà cá nhân xấu thì ảnh hưởng của cộng đồng sẽ tác động tích cực đến cá nhân ấy.

Hiểu được tác động qua lại giữa cá nhân và cộng đồng, thì cũng hiểu thêm tương quan giữa *biệt nghiệp* và *cộng nghiệp*.

Trong phần kết *Truyện Kiều*, Nguyễn Du (1766-1820) viết:

*Đã mang lấy nghiệp vào thân,
Cũng đừng trách lẫn Trời gần Trời xa.*

Cái nghiệp trong hai câu thơ dẫn trên là nghiệp riêng (biệt nghiệp) do mỗi cá nhân tự chuốc cho bản thân.

Người tu hành có mục đích giải trừ cho bản thân nghiệp riêng. Nhưng mỗi người còn là phần tử của cộng đồng nên tất nhiên còn phải chia sẻ nghiệp chung của cả cộng đồng. Nghiệp chung (cộng nghiệp) này là tổng số các nghiệp riêng (biệt nghiệp) của tất cả phần tử cấu thành cộng đồng đó. Mỗi người phải chịu cộng nghiệp đến từ gia đình, xã hội, quốc gia, và hoàn cầu thế giới. Trong một đàn cơ tại Trước Lâm Thánh Đức Thiền Điện ngày 11-5-1970, Đức Vạn Hạnh Thiền Sư minh xác:

*Trót sinh giữa chốn trần hồng,
Cái cơ cộng nghiệp chung đồng thế nhân.*

Do đó, giải trừ biệt nghiệp thì chưa đủ. Người tu hành chơn chánh còn phải tích cực giải trừ cộng nghiệp bằng cách hành đạo độ đời, song hành tự độ và độ tha, tức là xây dựng cái đẹp của mình và của cộng đồng. Đây là một đặc trưng trong cách tu hành của người đạo Cao Đài. Trong một đàn cơ tại Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam ngày 10-10-1973, Đức Quan Âm Bồ Tát dạy:

“Những gì trước mắt bên tai của chư hiền, hoặc đang xảy đến hoặc sắp xảy đến, đó là lẽ tất nhiên của sự cộng nghiệp của một dân tộc. Thế nên, trong sự cộng nghiệp đó, mỗi một người biết tu thân hành đạo là tự cố bỏ lần bớt nghiệp cá nhân của mình. Một tập thể biết tu thân hành đạo là tự cố bỏ bớt nghiệp của tập thể. Một dân tộc biết tu thân hành đạo là tự mình muốn cố bỏ nghiệp tiền khiên của một quốc gia, dân tộc.”

*

Qua bước đầu khảo sát cái đẹp theo mỹ học Cao Đài có thể thấy rằng:

- Cái đẹp chân chính là cái đẹp đạt được thông qua sinh hoạt thực tiễn hàng ngày nhằm hoàn thiện cộng đồng và hoàn thiện bản thân mỗi cá nhân là thành viên cộng đồng đó.

- Sống đạo tức là sống đẹp bởi vì mỹ học Cao Đài không dẫn dắt con người rời xa cộng đồng, mà ngược lại là giúp con người đến gần với con người nhiều hơn, gắn bó cuộc sống để yêu người, yêu đời, làm cho cái đẹp nở hoa trong cuộc sống.

- Cái đẹp theo mỹ học Cao Đài rất cụ thể và gần gũi. Cái đẹp có thể đạt được hàng ngày bằng cách xác định đúng đắn cho mỗi cá nhân một thái độ, tình cảm, trách nhiệm trong tương quan với gia đình, bà con bè bạn, đồng bào đồng loại.

- Cái đẹp theo mỹ học Cao Đài tuy chưa được khám phá trọn vẹn trong tiểu luận này, nhưng có lẽ tạm đủ để giúp soi sáng mục đích nhân bản của đạo Cao Đài trong Tam Kỳ Phổ Độ. Mục đích này được Đức Giáo Tông Đại Đạo Lý Thái Bạch minh định trong một đàn cơ tại Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam ngày 23-8-1972 như sau:

“Mục đích Cao Đài trong Tam Kỳ Phổ Độ không chỉ trương đơn thuần cho các hàng tín hữu thành Phật, Tiên, Thánh để an hưởng cõi thiêng liêng rồi quên nhiệm vụ hiện tại là xây đời thuần lương thánh thiện trong tình thương, trong hòa đồng, trong đạo đức để tròn câu hạnh phúc gia đình, hạnh phúc dân tộc quốc gia, và hạnh phúc cho nhân loại.”

21-7-1986

Sửa chữa, 29-9-2017

Ghi chú:

* Tiểu luận này nguyên là một phần bài nói chuyện của tôi tại Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo vào sáng Thứ Hai 21-7-1986.

* Để tìm hiểu thêm về đạo Cao Đài, có thể tham khảo các tập sách song ngữ Việt-Anh của Huệ Khải, liên kết ấn tống tại hai nhà xuất bản Tôn Giáo và Hồng Đức (Hà Nội) từ năm 2008 tới nay. Xem trang 32 ở cuối sách này. Ngoài ra, có thể truy cập các văn bản điện tử tại:

<http://chungtayantong.blogspot.com>

<http://daidaovanuyen.blogspot.com>

<http://huekhai.blogspot.com>

<http://understandingcaodaism.blogspot.com>

BEAUTY IN TERMS OF THE CAODAI AESTHETICS

FOREWORD

Subsequent to *The Psychology of Caodaists*, the present free, thin booklet is another modest-but-positive contribution to initially shaping a series of interdisciplinary essays which might be used as expedient references, especially when the Caodai Missionary Holy Assembly's Academy has already been set up in Đà Nẵng city and it is endeavouring to introduce some specific subjects such as the Caodai philosophy, English for Caodai studies, etc. while the Caodai literature on these academic realms still seems to be too meagre.

I sincerely express my deep gratitude to Tú Đoàn, a sophisticated teaching colleague of mine, who helped proofread my English manuscript and adjust my words.

I am wholeheartedly grateful to all respectable donors of the Programme of Joining Hands for Free Caodai Publications, whose noble generosity enables thousands of these copies to reach your hands.

I beg Master to bestow great favour upon my benefactors, their ancestors and relatives as well.

Namo Caodai the Immortal Mahabodhisattva Mahasattva.

Mid-Autumn 2017

Huệ Khải

BEAUTY IN TERMS OF THE CAODAI AESTHETICS

1. A simple concept of aesthetics

In a few centuries before the Common Era, “beauty” was discussed in the manuscripts of such eminent Greek philosophers as Pythagoras, Heraclitus, Socrates, Democritus, Plato, and Aristotle, etc. Later on, their thoughts gradually became a source for establishing primary principles concerned with beauty, but the term *aesthetics* did not arise in those early beginnings.

In the 18th century, the term “aesthetics” was coined, and aesthetics became a branch of philosophy exploring the nature and expression of beauty as well as approaches to beauty. Nowadays, the study of aesthetics is very bountiful and so significant to human activities. Aesthetics seems to present itself in every domain, so much so that one often discusses many things with others but does not think they all are relevant to aesthetics. Thus, it is not surprising that numerous topics which have been preached in Caodai congregations are merely considered religious issues while they are in fact part of the Caodai aesthetics.

2. Is there really the Caodai aesthetics?

Available in Caodai teaching are philosophical attributes. In consequence, of course, there is the Caodai philosophy which embraces the Caodai aesthetics. The critical problem is that all things related have not been explored or exploited intensively enough so that they can be developed into a system worthy of being denominated the philosophy or the aesthetics of Caodaism. This fact naturally results from the early fragmentation emerging inside a fledgling religion like Caodaism.

3. “Self-cultivation” as defined by the Caodai aesthetics

Aesthetics does not study no more than beauty; however, this essay just focuses on beauty, based on numerous holy sayings which might be considered reflections of Caodai aesthetic viewpoint.

Caodaism teaches humans the way of self-cultivation. Basically, self-cultivation means self-improvement; thus, it implies beautification. Self-cultivation is also defined as self-perfection or, further than that, as self-sanctification. By the second meaning, beauty is maximised.

Caodai teaching asserts that the origin of each human (a micro sacred light) is God (the Macro Sacred Light). Thus, God and humans share the same nature which is named “sacred light”. During an evocation at the Heaven

Principle Seance (in district 3, Saigon) on 04 April 1926, Caodai God maintained:

*My children, you're beings of sacredness on earth,
And of the same nature as God's, say sacred light.*

Being a sacred light (i.e., possessing the same nature as God's) does not mean that humans are already perfect. So, by the aesthetic language, self-cultivating means improving the immanent beauty in humans through their day-to-day worldly and spiritual lives. When beauty is successfully maximised, mortals become immortals denominated Immortals, Buddhas, etc. In Caodai teaching, the success of maximising human beauty is also designated "phối Thiên" (matching Heaven).

As stated above, self-cultivating means improving the immanent beauty in humans through their day-to-day worldly and spiritual lives. Accordingly, beauty is developed in two directions: inwardly or spiritually, and outwardly or socially. The former is nothing else but every individual's obligation or duty to himself. The latter involves each individual's obligations or duties to his own family, society, country, and the world.

Obviously, the beauty expected and created in terms of the Caodai aesthetics is nothing abstract or unspecific. Contrarily, the Caodai aesthetics helps humans look for and attain beauty through practical

activities in their own lives, and such beauty is proved by their own daily routines in the relations between individuals and their communities. The closest community is each individual's family, and the extended ones are respectively his society, country, and the world. The beauty of those who master the principles of Dao is how to win the harmony between the private and the common, or between individual and community.

4. The individual's beauty

Caodai teaching helps each person by establishing principles of self-cultivation, or those of creating his own beauty. After an individual has been beautified, his beauty will constructively affect the surrounding community. During an evocation seance at the Ngọc Minh Đài holy meditation house (in district 4, Saigon) on 13 June 1970, the individual's beauty affecting a community is expressed by Great Immortal Lê Văn Duyệt as follows:

*Individual self-cultivation
makes a change movement,
Better people make a better society.*

Indeed, a good community must be constituted by good individuals. During an evocation seance at the Vietnam Organ for Universalising Caodai Teaching (in district 1, Saigon) on 18 November 1971, the individual's beauty affecting a community was called

into attention by His Holiness Dharma Protector Phạm Công Tắc as follows:

“My siblings, you should remember that a member of a nation is a member of importance in the future. Whether that member is bad or good, useful or useless, will correspondingly affect the future of his nation and its people.”

The Caodai aesthetics does not approve a kind of “isolated” beauty. This disapproval is implied in such phrases as “*tu thân hành đạo* (self-cultivation for doing the Dao)” and “*hành đạo độ đời* (doing the Dao for saving the world)”, which are frequently reiterated in Caodai teaching.

The two phrases just mentioned above may serve to correct a mistaken idea that those who pursue a religious life are irresponsible to the community, and neglect their obligations to the nation. According to Caodai teaching, “*Hành đạo* (doing the Dao)” means taking responsibility to the community. During an evocation seance at the Vietnam Organ for Universalising Caodai Teaching on 24 March 1972, His Holiness Minh Đức Đạo Nhơn clarified the true meaning of “doing the Dao” as follows:

“No one should think that his doing the Dao is to serve his self-cultivation only; if successful, it’s good for himself; if not, it harms no one else. If he thinks so, he’s wrong.

Doing the Dao is not just enclosed within a holy house, monastery, pagoda, or temple. Doing the Dao means building a whole generation and one after another unceasingly. Doing the Dao means sowing the good seeds for a country and its people.”

Thus, the true beauty of a true self-cultivator is the unselfish beauty, arising from his broad heart as well as his ideal of serving others. During an evocation seance at the Ngọc Minh Đài holy meditation house on 05 April 1965, so as to help humans consciously transcend the selfish beauty, Great Immortal Lê Văn Duyệt advised:

*In the universe where a country and its people exist,
How can a citizen on his own enjoy happiness?*

For a person ungrateful to his family and ancestry, who dares believe that he really loves his compatriots and nation? To create his own beauty, consequently, a man must not ignore his family and ancestry, who are his closest beginnings. During an evocation seance at the Ngọc Minh Đài holy meditation house on 19 June 1974, Great Immortal Lê Văn Duyệt advised:

*Gratitude to citizen is not detached
from that to family,
Bond with country is attached
to that with ancestry.*

The above advice does not mean regarding family and ancestry, or nation and its people as the centre of all

activities. According to Caodai teaching, humans should consciously transcend the limits of locality to attain the immense world of colourful mankind. During an evocation seance at a temple named Trước Lâm Thánh Đức Thiền Điện (today in Vĩnh Long city) on 02 May 1971, by saying, *“Myriads of fragrant flowers are of the same root,”* Saint Phan Thanh Giản compared all races of multiple features to myriads of multicoloured flowers growing from the same root (God); and then His Holiness Phan advised man to win the harmony between nation and the world, compatriots and human beings:

*Love for a country is parallel to
that for humanity,
Bond with a country is of the same source
as that with all living creatures.*

During an evocation seance at the Ngọc Minh Đài holy meditation house on 11 February 1973, the utmost beauty of those truly doing the Dao is expressed by Great Immortal Lê Văn Duyệt as follows:

“A life worthy of living involves both outward and inward duties. The former are efforts to help the world and save humans; the latter are focused on self-cultivating, improving one’s own virtues and merits, so as to be qualified for seeking the people’s well-being and building a harmonial life in the world.”

To achieve such a virtuous life, man must be egoless and ignore all merit acknowledgements. During an evocation seance at the Ngọc Minh Đài holy meditation house on 16 June 1967, Great Immortal Lê Văn Duyệt advised:

“You must consider yourselves a particle of dust in mid air, and consider all humans an immense ocean.”

To attain the egoless and unselfish beauty, man needs a proper attitude. During an evocation seance at the Ngọc Minh Đài holy meditation house on 01 December 1967, His Holiness Cao Triều Phát referred to that attitude as follows:

“Regard others as yourselves, and yourselves as others, without discrimination.”

That proper attitude should be ensued by a proper action. At the same seance as mentioned above, His Holiness Cao Triều Phát said:

“Loving others, do perfect others. Loving ourselves, let’s perfect ourselves.”

These two short holy sayings embraces both the individual’s and the community’s beauty.

“Loving others, do perfect others” means creating the community’s beauty.

“Loving ourselves, let’s perfect ourselves” means creating the individual’s beauty.

5. The community's beauty

The individual's and the community's beauty mutually affect each other. Lacking good individuals, it is impossible to constitute a good community. If a community has only one good individual while the rest are bad, the fact is just like a fine yarn woven into a piece of dirty cloth. Contrarily, if a whole community are good besides one individual, the community's influence will constructively affect that individual.

When seizing the mutual relationship between individual and community, one can comprehend the relationship between *individual karma* and *collective karma*.

In the conclusion of *Kiều's Tale*, Nguyễn Du (1766-1820) writes:

*With the karma being burdened,
It's no use for you to blame Heaven.*

The karma in the above-quoted verses is the individual karma which each person has invited to himself.

By cultivating himself, each self-cultivator aims at getting free from his own karma. However, since each person is a member of his community, he is inevitably to share his community's collective karma. That collective karma is the total of all individual karma of those

constituting his community. Each person is to be affected by the collective karma from his family, society, country, and the whole world. During an evocation seance at a temple named Trước Lâm Thánh Đức Thiền Điện on 01 May 1970, Zen Master Vạn Hạnh maintained:

*Being born into this world,
No one is free from the collective karma.*

Accordingly, deliverance from individual karma is not sufficient. Every true self-cultivator is also to deal with the collective karma actively by doing the Dao for others' salvation, simultaneously practising self-deliverance and helping others get deliverance, i.e., creating his own beauty and the community's one. This is a feature of Caodaists' self-cultivation. During an evocation seance at the Vietnam Organ for Universalising Caodai Teaching on 10 October 1973, Bodhisattva Quan Âm (Guan Yin, also Avalokitesvara) asserted:

"What you see or hear, whether existing or imminent, is the inevitable retribution for your whole people's collective karma. Thus, while sharing such collective karma, each person who consciously cultivates himself and does the Dao can gradually discard the burden of his individual karma. A community that consciously cultivates itself and does the Dao can gradually discard the burden of its collective karma. The people of a country

consciously cultivating themselves and doing the Dao are those who expect to discard the karmic burden of their country's and people's sins in the past."

*

Through preliminarily surveying beauty in terms of the Caodai aesthetics, one can realise some notions as follows:

- The true beauty is the one attained through real life activities so as to perfect a community as well as each individual constituting that community.

- Living the Dao means living beautifully because the Caodai aesthetics does not lead humans away from their communities, but contrarily helps humans get much closer to humans, attaching themselves to life so as to love others, love the world, and make life become more beautiful.

- In terms of the Caodai aesthetics, beauty is not abstract or distant. That beauty can be attained every day by properly defining each individual's attitude, sentiment, duties in relation to his family, relatives, friends, compatriots, and fellow creatures.

- Beauty in terms of the Caodai aesthetics is not explored fully in this essay, but it might be somewhat enough to help cast a light onto the humanistic purpose

of Caodaism in the Third Universalism Era. This purpose was clarified by His Holiness Spiritual Pope Lý Thái Bạch during an evocation seance at the Vietnam Organ for Universalising Caodai Teaching on 23 August 1972 as follows:

"In the Third Universalism Era, Caodaism does not simply aim at training its believers to become Buddhas, Immortals, and Saints so as to enjoy themselves in the heavens but neglect their present duty to build an honest, saintly world where people live in love, harmony, morality, and completely enjoy happiness of their families, happiness of their countries and peoples, as well as happiness of mankind."

Revised, 29 September 2017

This essay is originally part of my talk at the Organ for Universalising Caodai Teaching on Monday morning 21 July 1986.

*

FOR FURTHER READING

A. For more knowledge of Caodaism, readers are suggested to consult the following bilingual Vietnamese-

English books by Huệ Khải, published by the Programme of Joining Hands for Free Caodai Publications in cooperation with the Tôn Giáo (Religion) and the Hồng Đức publishing houses since mid-2008:

1. CẤM ĐẠO CAO ĐÀI Ở TRUNG KỲ (1928-1950) / *Caodaism under Persecution in Central Vietnam (1928-1950)*. Hà Nội: Tôn Giáo, 2012.
2. ĐẠO CAO ĐÀI TRONG ĐỜI SỐNG CÔNG CHÚNG / *Caodaism in Public Life*. Hà Nội: Tôn Giáo, 2015 (collaborated with Thiện Quang).
3. ĐẤT NAM KỲ – TIỀN ĐỀ PHÁP LÝ MỞ ĐẠO CAO ĐÀI / *Cochinchina as a Legal Precondition for the Foundation of Caodaism*. Hà Nội: Tôn Giáo, 2008, 2010.
4. ĐẤT NAM KỲ – TIỀN ĐỀ VĂN HÓA MỞ ĐẠO CAO ĐÀI / *Cochinchina as a Cultural Precondition for the Foundation of Caodaism*. Hà Nội: Tôn Giáo, 2008, 2012.
5. ĐỐI THOẠI LIÊN TÔN GIÁO TỪ GÓC NHÌN MỘT TÍN HỮU CAO ĐÀI / *Interfaith Dialogues as Viewed by a Caodai Believer*. Hà Nội: Tôn Giáo, 2015.
6. GIA ĐÌNH TRONG TÂN LUẬT CAO ĐÀI / *Family in the Caodai New Law*. Hà Nội: Tôn Giáo, 2014.
7. LƯỢC SỬ ĐẠO CAO ĐÀI: KHAI MINH ĐẠI ĐẠO 1926 / *A Concise Caodai History: The 1926 Inauguration*. Hà Nội: Tôn Giáo, 2015.

8. LƯỢC SỬ ĐẠO CAO ĐÀI: THỜI TIỀM ẨN 1920-1926 / *A Concise Caodai History: The Earliest Beginnings 1920-1926*. Hà Nội: Hồng Đức, 2017.
9. MỘT THOÁNG CAO ĐÀI / *Brief Glimpses into Caodaism*. Hà Nội: Hồng Đức, 2017.
10. NGÔ VĂN CHIÊU – NGƯỜI MÔN ĐỆ CAO ĐÀI ĐẦU TIÊN / *Ngô Văn Chiêu – the First Caodai Disciple*. Hà Nội: Tôn Giáo, 2008, 2009, 2012.
11. NGŨ GIỚI CẤM XƯA VÀ NAY / *The Five Precepts Past and Present*. Hà Nội: Tôn Giáo, 2014.
12. TAM GIÁO VIỆT NAM – TIỀN ĐỀ TƯ TƯỞNG MỞ ĐẠO CAO ĐÀI / *The Three Teachings of Vietnam as an Ideological Precondition for the Foundation of Caodaism*. Hà Nội: Tôn Giáo, 2010, 2013.
13. TÂM LÝ NGƯỜI ĐẠO CAO ĐÀI / *The Psychology of Caodaists*. Hà Nội: Hồng Đức, 2017.
14. THIÊN BÀN TẠI NHÀ / *The God's Altar at Home*. Hà Nội: Tôn Giáo, 2014.
15. TRONG THỜI ĐẠI CHÚNG TA VỚI TÂM TÌNH MỘT TÍN HỮU CAO ĐÀI / *Nostra Aetate in a Caodai Believer's Sentiment*. Hà Nội: Tôn Giáo, 2016.

B. Besides, all English texts of the above-listed titles can be accessed at

<http://understandingcaodaism.blogspot.com>

THESE BOOKS ARE NOT FOR SALE.

CHƯƠNG TRÌNH CHUNG TAY ẤN TỔNG KINH SÁCH ĐẠI ĐẠO

CÁC SÁCH KHÁC CỦA HUỆ KHẢI ĐÃ XUẤT BẢN (từ tháng 6-2008):

- 04-2. LÒNG CON TIN ĐẮNG CAO ĐÀI. 2008, 2010.
05-3. LUẬT NHÂN QUẢ THEO GIÁO LÝ CAO ĐÀI. 2008, 2010, 2012.
11-2. NHỚ ĐẠT LINH. 2008, 2009.
12-3. KINH CỨU KHỔ TRONG ĐẠO CAO ĐÀI. 2009, 2010, 2011.
13-1. HỌC TẬP THÁNH GIÁO NĂM ẤT TỶ (1965). Cùng Lê Anh Minh hiệp chú, 2009.
15-3. TÌM HIỂU KINH SÁM HỐI. Cùng Thanh Căn, 2009, 2010, 2011.
16-2. TÌM HIỂU NGỌC HOÀNG THIÊN TÔN BỬU CÁO. 2009, 2010.
27-2. HÀNH TRẠNG TIẾN BỒI CAO TRIỀU PHÁT. Cùng Cao Bạch Liên, 2010, 2012.
28-2. TRIẾT LÝ ĐẾN THÁNH CAO ĐÀI TÂY NINH. 2010, 2012.
30-2. MỘT DÒNG BÁT NHÃ. 2010, 2013.
31-2. GIẢI MÃ TRUYỆN TÂY DU. 2010, 2011.
39-2. TÌM HIỂU HAI BÀI TIÊN THIÊN KHÍ HÓA VÀ QUẾ HƯƠNG NỘI ĐIỆN. 2011, 2012.
42-2. NHỊP CẦU TƯƠNG TRI. 2011, 2013.
43-2. ĐIỂM TỰA TÂM LINH. 2011, 2012.
44-2. ĐỌC LẠI THẤT CHÂN NHÂN QUẢ. 2011, 2013.
45-1. NGƯỜI ĐẠO CAO ĐÀI LÀM QUEN PHƯƠNG PHÁP NGHIÊN CỨU. 2011.
47-1. MỘT GÓC NHÌN VĂN HÓA CAO ĐÀI. 2011.
48-2. CON ĐƯỜNG HẠNH PHÚC. 2011, 2013.
51-3. CUỘC ĐỜI PHẬT THÍCH CA. Ngô Bái Thiên, tranh 4 màu, 2012 [in 2 lần], 2013.
52-2. TU CỨU CỬU HUYỀN THẤT TỔ. 2012, 2013.
54-2. BẮC CẦU TÂM LINH. 2012, 2013.
55-2. HÒA ĐIỀU LIÊN TÔN. 2012, 2013.
59-1. QUAN THÁNH XƯA VÀ NAY. 2013.
62-1. CUỘC ĐỜI ĐỨC KHỔNG TỬ. Cùng Lê Anh Minh (truyện tranh), 2013.
69-1. DƯỚI MÁI ĐẠO VIỆN. 2013.
71-1. HỒ BIỂU CHÁNH XƯA VÀ NAY. 2014.
72-1. PETRUS KÝ XƯA VÀ NAY. 2014.
73-1. TƯỚNG NHỚ NHÂN TỬ NGUYỄN VĂN THỌ. Chủ biên, 2014.
74-1. HÀNH TRẠNG ĐỨC AN TRINH THẦN NỮ. 2014.
80-1. VẠN HẠNH THIÊN SƯ XƯA VÀ NAY. Kết tập, 2014.
84-1. NẾO VỀ TÂM LINH. 2014.
87-1. NGỌN NÉN NÀO KHÔNG TẮT. 2015.
91-1. LỊCH SỬ THÁNH THẤT CAO ĐÀI THỦ ĐỘ HÀ NỘI. 2015.

- 95-1. HÀNH TRẠNG TIÊN KHAI NGUYỄN NGỌC TƯƠNG (1881-1951). 2016.
100-1. ĐÔI ĐIỀU VỀ BÌNH GIẢNG THÁNH GIÁO. 2016.
101-1. GIỮ LỬA CHO NHAU. 2016.
103-1. HÀNH TRẠNG TIÊN KHAI LÊ VĂN TRUNG (1876-1934). 2017.
105-1. SỐNG ĐẸP LÀ SỐNG ĐẠO. 2017.
106-1. MÔNG MẪNH TƠ TRỜI. 2017.
107-1. CAO CAO ĐÁNG NÚI. 2017.
108-1. AI ĐO LÒNG BIỂN. 2017.

Ghi chú: **108-1** tức là quyển 108, in lần thứ nhất. **05-3** tức là quyển 05, in lần thứ ba.

Các địa chỉ liên lạc để thỉnh kinh sách ấn tống:

Bà Rịa - VT:	TẶNG NHƯ HẪN	☎ 0907663832
Cà Mau:	NGUYỄN HÒNG TỪ PHƯỚC	☎ 0916028939
Đắc Lắc	TRẦN VĂN SANG	☎ 01654173181
Đà Nẵng:	Lê Sanh TRẦN THANH TỪ ĐỖ THỊ KẾT NGUYỄN THỊ LANG	☎ 0912949657 ☎ 0985780369 ☎ 0905008999
Lâm Đồng:	NGUYỄN QUANG TÍN	☎ 0976505639
Long An:	LÊ THỊ THANH LOAN PHẠM TRUNG QUỐC	☎ 0938479912 ☎ 0913780123
Long Khánh:	NGUYỄN VĂN ĐẠO	☎ 01693113723
Quảng Nam:	Giáo Hữu THƯỢNG THUẦN THANH TRẦN THANH TẠO CHÂU THỊ KIM TƯƠI	☎ 0905870081 ☎ 0945057595 ☎ 0914730595
Quảng Ngãi:	Lê Sanh NGUYỄN VĂN HIỂU	☎ 01287529557
Tây Nguyên:	NGUYỄN SANH	☎ 0902573623
Tây Ninh:	NGUYỄN VĂN NGHĨA	☎ 0987524949
TpHCM:	MINH QUANG Trần Văn Quang	☎ 0913613653
Vĩnh Long:	LÊ THỊ HỮU	☎ 0969263264